

gelse af registrerede negotiable pantebrev i digital form.

Efter lovens ikrafttræden vil det således fortsat være muligt for en godtroende erhverver af et registreret digitalt negotiable pantebrev at ekstingvere skyldnerens indsigelser. De såkaldte stærke indsigelser (falsk, forfalskning og umyndighed mv.) vil skyldneren dog fortsat kunne gøre gældende, men den godtroende erhverver vil i så fald kunne opnå erstatning fra staten efter bestemmelsen i lovens § 46.

Til § 37 b

Det foreslås herudover at indsætte en ny bestemmelse i § 37 b, om ekstinktion af *rettigheder* over et negotiable pantebrev i digital form. En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i Tinglysningssudvalgets forslag til ændring af tinglysningsloven.

De nugældende bestemmelser i gældslovens § 14 indeholder regler, der letter omsætteligheden af registrerede pantebrev ved at betrygge retsstillingen for godtroende aftaleerhververe, som det er tilfældet med reglerne i gældslovens §§ 15 – 18. Erhververe kan efter gældende ret således i almindelighed påregne, at de opnår den tilsagte ret over pantebrevet, når de handler med en person, der er formelt legitimeret til at disponere, og de samtidig sørger for at få pantebrevet i deres besiddelse.

Med indførelsen af bestemmelsen i § 37 b, er det tilsigtet at videreføre den nuværende retstilstand ved overdragelsen af registrerede negotiable pantebrev, men som følge af dematerialiseringen af pantebrevene vil det nuværende krav om rådighedsberøvelse blive erstattet af et krav om registrering.

Den foreslåede bestemmelse vil eksempelvis kunne finde anvendelse i et tilfælde, hvor en overdrager f.eks. på falsk grundlag har opnået legitimation i skibsregistret. En godtroende erhverver af det registrerede negotiable pantebrev i digital form, der selv får overdragelsen registreret, vil således, trods den stærke indsigelse om falsk, kunne vinde ret over pantebrevet og dermed ekstingvere en tidligere rettighedshavers ret.

Til § 37 c

Endelig foreslås det at indsætte en ny bestemmelse i sølovens § 37 c, svarende til den gældende bestemmelse i gældslovens § 18 om skyldnerens adgang til at modregne over for en erhverver af et omsætningsgældsbrief i digital form. En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i Tinglysningssudvalgets forslag til ændring af tinglysningsloven. Der er ikke med den foreslåede bestemmelse tilsigtet nogen ændringer

i retstilstanden, bortset fra at betingelsen om ihændehavelse erstattes af en betingelse om registrering af overdragelsen.

Det bemærkes i øvrigt, at reglerne i gældslovens kapitel II fortsat vil finde anvendelse på de eksisterende papirbaserede negotiable pantebrev med pant i skibe.

Til nr. 17 (Kapitel 2 B)

Som følge af den nye struktur i lovforslagets kapitel 2 oprettes et særskilt kapitel 2 B om registreringens foretagelse, autorisation og fuldmagter.

Til nr. 18 (§ 39 a, § 39 b, § 39 c og § 39 d)

Til § 39 a

I stk. 1 foreslås det, at en autoriseret anmelder kan anmelde rettigheder i skibe til registrering ved brug af anmelderens egen digitale signatur. Bestemmelsen gør det muligt, at andre end rettighedshaveren kan registrere, uden at der er indsendt fuldmagt til skibsregistret. Anmelderen indestår selv for, at der foreligger en fuldmagt. Ordningen indebærer, at personer, som ikke er i besiddelse af en digital signatur, eller som på forhånd ikke har indsendt en fuldmagt til skibsregistret, kan opnå de fordele, der er forbundet med realtidsregistrering.

Anvendelsesområdet for anmelderordningen er mere vidtgående end, hvad der anbefales i Tinglysningssudvalgets betænkning. Lovforslaget indeholder hjemmel til, at en autoriseret anmelder på vegne af rettighedsindehaveren i princippet vil kunne anmelde alle rettighedstyper vedrørende skibe, herunder også skøder og servitutter, med sin egen digitale signatur.

Det er dog ikke hensigten med forslaget at lade autorisationen generelt omfatte opgaver, der fortrinsvis forudsætter udøvelse af skøn fra den autoriseredes side, sådan som det f.eks. ofte er tilfældet ved første-gangspatagelser af fartøjer, som ikke tidligere har været registreret. Søfartsstyrelsen har derfor mulighed for at begrænse omfanget af autorisationen f.eks. til kun at omfatte enkelte typer af dokumenter eller bestemte funktioner. En trinvis udnyttelse af hjemlen vil blive overvejet, hvor autorisationsomfanget i begyndelsen er begrænset, men bliver udvidet i takt med de indhøstede erfaringer med ordningen.

En autorisation bør normalt begrænses til objektive konstaterbare kontroller eller undersøgelser. For eksempel kunne autorisation omfatte kontrol med, at en ejer opfylder nationalitetsbetingelserne i sølovens § 1. Til denne undersøgelse kræves en del fysiske bilag, som findes i virksomheden, men som vanskeligt kan